

BEROEPSBELANGEN

OPEN BRIEF AAN EEN TANDHEELKUNDIG STUDENT

In het Julinummer van „The Journal of the American Dental Association” schrijft de hoofdredacteur C. N. Johnson, den volgenden open brief aan een student: (vrij vertaald):

Beste jongen,

De grootste prikkel die een academisch beroep aan een man kan geven is de inspiratie die hij krijgt door samenwerking met zijn collega's. Kluzenaar zijn, vermoordt ambitie en houdt den mensch binnen de enge grenzen van eigen inzicht. Weinig kluzenaars hebben ooit iets grootsch in de wereld tot stand gebracht of een gelukkig leven gehad en de stumperigste van allen is de academisch gevormde kluzenaar.

Geen enkel groot man in de medicijnen, rechten, tandheelkunde of een ander wetenschappelijk beroep is er ooit gevonden buiten zijn beroepsorganisaties. Geen enkele tandarts heeft zich ooit ontwikkeld tot de volle hoogte van zijn kennen en kunnen zonder lid te zijn van tandheelkundige Vereenigingen.

Zelfs als iemand zijn vak bij zou houden door alles te lezen wat er in druk verscheen, dan nog zou hij ver achter blijven, wanneer hem ontbrak de samenwerking met zijn beroepsgeenooten.

Het is het persoonlijke contact dat het zwaarste weegt bij de uitwisseling van gedachten en bij de ontwikkeling van het karakter, en geen enkele tandarts kan zich veroorloven buiten het georganiseerd tandheelkundig leven te staan, indien hij ook maar de geringste ambitie heeft, om een radertje te zijn in het gecompliceerde mechanisme van den tandheelkundigen vooruitgang.

De grootsten in alle beroepen zijn steeds geweest de meest voraanstaanden in hunne organisaties. Neem de tandheelkunde en noem enige namen: Harris, Haijden, Webb, Bonwill, Atkinson, Perry,

Kingsley, Miller, Black, Cushing — de lijst kan onbepaald worden verlengd, en elk van hun was een enthousiast lid van tandheelkundige organisaties. Geen enkele naam kan worden genoemd van iemand die heeft bijgedragen tot den vooruitgang van de tandheelkunde, die geen lid was van eenige tandheelkundige Vereeniging.

Je wilt toch zeker niet als een nul fungeeren, waar het de vooruitgang van je eigen vak betreft, wél? En vooruitgang is er. De tandheelkunde ontwikkelt zich als geen ander beroep in dezen tijd. En wil je dan beschouwd worden als een nul in je beroep, of wel heelemaal niet aangekeken? Wil je door je beroepsleven gaan, beplakt met het etiket van inferioriteit?

Neen, mijn beste jongen, je kunt je niet veroorloven, de voordeelen te ignoreeren die je krijgt door lid te zijn van een tandheelkundige Vereeniging, en vooral van die ééne Vereeniging die het beste vertegenwoordigt van wat er op tandheelkundig gebied is. Het lidmaatschap van de Amer. Dent. Ass., dat ge verkrijgt door Uw lidmaatschap van de locale vereeniging brengt je veel voorrechten en de zoo noodige inspiratie. Er is een zekere voldoening, alleen al in het feit lid te zijn van een organisatie van meer dan 30.000 leden en je zult zeer veel missen, indien je niet tot aansluiting overgaat.

„Welke voordeelen verliest men dan door geen lid te zijn van de A.D.A.?” Men verliest alle voordeelen, die het beroepsleven, het leven waard doen zijn. Men verliest de grootste prikkel tot vooruitgang en de beste gelegenheid behulpzaam te kunnen zijn; en te kunnen helpen, mijn beste jongen, is het voornaamste geluk in dit leven.

Als je niet gelukkig wilt worden, hul je dan in je mantel en blijf leven in je eigen zelfgenoegzaamheid; maar als je naar geluk en professioneele tevredenheid verlangt, weet dan dat je die alleen kunt krijgen door krachtige samenwerking met je vakgenooten.

Ik noodig je uit, lid te worden van de A.D.A. en ik beloof je als belooning, het voorrecht van een rijk gevuld professioneel bestaan, dat je de zekerste voldoening zal geven in je laatste levensjaren.

Je alles goed toewenschend,

T. a. v.

C. N. JOHNSON.